

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z MATEMATYKI W KLASIE VIII

Ocena	Wymagania
1	Uczeń nie spełnia wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej.
2	Uczeń wykonuje proste działania na liczbach całkowitych i wymiernych w typowych przykładach. Odczytuje i zaznacza punkty w układzie współrzędnych. Rozpoznaje proste figury geometryczne i bryły. Rozwiązuje bardzo proste równania liniowe z jedną niewiadomą. Wykonuje proste obliczenia procentowe.
3	Uczeń wykonuje działania na liczbach wymiernych w prostych zadaniach. Stosuje równania liniowe z jedną niewiadomą do rozwiązywania prostych zadań tekstowych. Oblicza procenty, w tym proste zadania związane z obniżkami, podwyżkami i odsetkami. Oblicza pola i obwody wielokątów, pola koła oraz objętości prostopadłościanu i sześcianu. Zna podstawowe własności figur podobnych. Odczytuje i interpretuje dane z prostych wykresów.
4	Uczeń sprawnie wykonuje obliczenia na liczbach wymiernych i stosuje je w zadaniach praktycznych. Rozwiązuje równania liniowe z jedną niewiadomą i proste układy równań liniowych. Oblicza procenty w bardziej złożonych sytuacjach praktycznych (obniżki, podwyżki, odsetki, podatki). Oblicza objętości i pola powierzchni graniastosłupów prostych. Stosuje twierdzenie Pitagorasa w prostych zadaniach. Posługuje się układem współrzędnych do opisu punktów i prostych. Analizuje dane na wykresach i diagramach.
5	Uczeń poprawnie i sprawnie posługuje się równaniami i układami równań liniowych do rozwiązywania zadań tekstowych. Stosuje twierdzenie Pitagorasa i własności kątów w zadaniach geometrycznych. Oblicza pola i obwody figur złożonych oraz objętości graniastosłupów prostych i ostrosłupów. Analizuje i interpretuje bardziej złożone dane statystyczne. Posługuje się pojęciem podobieństwa figur w zadaniach geometrycznych. Rozwiązuje zadania wymagające planowania kilku etapów obliczeń.
6	Uczeń poprawnie i samodzielnie stosuje wiadomości i umiejętności w złożonych sytuacjach problemowych. Rozwiązuje zadania tekstowe wymagające użycia równań, proporcji i obliczeń procentowych w nietypowych kontekstach praktycznych. Stosuje twierdzenie Pitagorasa i podobieństwo figur do rozwiązywania trudniejszych zadań geometrycznych. Oblicza pola, obwody i objętości bardziej złożonych figur i brył, stosując różne strategie rozwiązania. Analizuje i interpretuje dane w tabelach i wykresach, formułuje wnioski i uzasadnia je. Posługuje się precyzyjnym językiem matematycznym przy prezentacji rozwiązań i argumentacji.